

hans ekstraordinære Skat til Erhverkskommunen sammen, til at betale det samme, som Stedets egne næringsdrivende betale, og desuden den af mig omtalte særlige Næringsadkomst. — Den tredje Forbring, man har opstillet, og som er opstillet, tror jeg, med stor Styrke fra alle Sider, er denne, at det ikke gennem vor Kommuneskatte Lovgivning skal være muligt for nogen, ved at tage Ophold i en Kommune med lav Skatteprocent og drive Næring i en anden Kommune med højere Skatteprocent, at spare Skat af sin Indtægt af saadan Virksomhed. Dette er absolut udelukket ved det, her er foreslaaet, og jeg anbefaler den til det høje Tings velvillige Overvejelse, i den Erkendelse, at en fuldstændig rationel og matematisk rigtig Ordning af dette Spørgsmaal overhovedet ikke lader sig tilvejebringe. Men efter min Overbevisning kommer det først og fremmest an paa ved den mellemkommunale Beskatningsordning, at træffe saadanne Bestemmelser, at der voldes mindst Forstyrrelse i de bestaaende Forhold, og at de væsentligste af de Mangler afhjælpes, som ere til Stede. Det vil ikke være muligt at afhjælpe alle Mangler, at tilfredsstille alle Ønsker, man maa foretage et skønsomt Udvalg. Jeg tror, at jeg har nævnt de vigtigste og mest berettigede Krav, som i den Henseende ere fremsatte. Og jeg tror, at ærede Medlemmer ville finde, at disse Krav ville være opfyldte, naar den Ordning maatte blive vedtaget, som her er bleven foreslaaet.

Det tredje Afsnit angaar Aktieselskabers og juridiske Personers Skattepligt. Det er i det væsentlige i Overensstemmelse med, hvad begge Ting tidligere have vedtaget. Regeringen foreslaar dog, at Aktieselskabers Skattepligt i hvert Tilfælde ikke skal kunne blive større end den Kommunes Skatteprocent, i hvilken Aktieselskabet har sit Sæde. Det har man jo tidligere ikke foreslaaet, fordi man ikke har kunnet foreslaa det, eftersom der ikke var nogen Skatteprocent foreslaaet. Men efter at der i dette Forslag er truffet Foranstaltning til, at der i hver Kommune kan blive en Skatteprocent, som kan siges at være Kommunens Skatteprocent i det sidst forløbne Aar, har man ment, at man dog ikke skulde kunne sætte et Aktieselskab i en højere Skat end den Skat, som gælder for Kommunens egne Beboere, dog ikke udover 3 pCt., hvilket formodentlig vil finde Billigelse. For de juridiske Personers Vedkommende har man ment det rigtigt at lade disse svare samme Skat til Kommunen som fysiske Personer,

efter at der her ogsaa er blevet givet Adgang til at bringe en bestemt Procent i Anvendelse, nemlig Kommunens Skatteprocent. Tidligere havde man foreslaaet en Skat af 2 pCt., og visse Gange ogsaa af 3 pCt., i de forskellige Forslag, som have været for Rigsdagen. — Hvad de kooperative Selskaber angaar, tror jeg, at Regeringen vil være i Overensstemmelse med dette højtærede Tings Mening, idet Forslaget med Hensyn til disse Selskabers Skattepligt har holdt sig ganske nær op til, hvad Landstinget i Fjor vedtog om Forbrugsforeningers og Andelsforeningers Næringsret. Man har med andre Ord i dette Forslag foreslaaet, at for saa vidt saadanne Foreninger skulle løse Næringsadkomst, drive Næring, skulle de ogsaa være underkastede Skattepligt, men i modsat Fald skulde de være fri.

Jeg kommer derefter til Afsnit 4, som angaar kommunal Hartkornsafgift og kommunal Ejendomsskyld. Jeg tror om dette Afsnit at kunne fatte mig forholdsvis kort, da min Kollega Finansministeren i sine Udtalelser angaaende de andre af ham i Dag fremsatte Lovforslag har været ret meget inde paa disse Spørgsmaal og gjort nogenlunde udførlig Rede for, hvad Forslaget gaar ud paa. Ved tidligere Forslag har man villet skabe en bredere Basis for Ejendomsskatterne i Sognekommunerne paa den Maade, at man ansatte hidtil skattefri Ejendomme, altsaa særlig de til Staten bygningsafgiftspligtige Ejendomme, til Hartkorn og derefter lod dem deltage i Landejendommenes Hartkornsbeskatning, en Fremgangsmaade, mod hvilken der med Rette har kunnet fremføres Indvendinger, netop under Hensyntagen til den i og for sig slette Beskatningsbasis, som Hartkornet er. I Modsætning dertil gaar man nu den omvendte Vej, idet man ansætter Hartkornsejendommene efter ny Værdisætning til Ejendomsskyld og samtidig faar de andre hidtil ikke til Kommunen afgiftspligtige Ejendomme beregnede til Værdi efter de selv samme Regler, saaledes at man gennem denne Vurdering og gennem denne Omvurdering, som tillige er foreslaaet, i Løbet af en ikke lang Aarrække tør sige at have tilvejebragt en hel ny Matrikel i Stedet for den nu eksisterende, som fra alle Sider erkendes ikke at være tilfredsstillende. At man samtidig stopper for Amtshartkornets Vækst ved at paabyde en Ligning i større Omfang direkte paa Kommunerne, end Tilfældet er nu, for saa vidt Amtshartkornets Størrelse ellers vilde komme til at overskride Gennemsnittet af de i Fem-